

שיחת השבוע

חב"ד
צדקה
אגודת
חב"ד
785 סניפים
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

יום שמזלו גובר

אלפי חסידי חב"ד ברחבי הארץ ייטלו בע"ה ביום שישי, י"א בניסן, פסק זמן מההכנות לפסח וייצאו למגוון פעילויות להפצת היהדות ולזיכוי הרבים במצוות, לרגל יום הולדתו של הרבי מליובאוויטש. זה יום שבו 'מזלו גובר', ועל כן אפשר לבקש בו ברכה ולקבל החלטות טובות.

מאות סדרים בארץ

נשלמות ההיערכויות לקראת חג הפסח. בתי חב"ד ברחבי הארץ מחלקים למשפחות נזקקות יותר ממאה וחמישים אלף חבילות מזון, ובהן מצות, יין ומצרכי מזון בסיסיים. זה למעשה מפעל 'קמחא דפסחא' הגדול בארץ. כמורכב ייערכו בע"ה ברחבי הארץ מאות סדרים ציבוריים, ובהם ישתתפו עשרות אלפי יהודים. פרטים על סדרי הפסח אפשר למצוא באתר chabadisrael.co.il, במדור 'סדרי פסח קהילתיים'.

אלפי סדרים בעולם

שליחי חב"ד ברחבי העולם משלימים את ההיערכות לארגון אלפי סדרים ציבוריים. סדרים כאלה יהיו כמעט בכל מדינה על פני כדור הארץ. השאיפה היא לאפשר לכל יהודי לחגוג את הסדר כהלכתו. מאמץ מיוחד נעשה לאפשר ליהודי אוקראינה ורוסיה לחגוג את הפסח על אף מצב הלחימה. פרטי הסדרים באתר chabad.org/seder.

לחזור אל נר האחדות

אם נקלף את השכבות החיצוניות נגלה נקודה פנימית המחברת את כולנו. היהלום מתכסה לפעמים אבק, אבל תחתיו מסתתר היהלום הבוהק

מבט אוהב. לראות את הנשמה שבכל יהודי. הרבי מליובאוויטש

אחרי מתקפת שמחת תורה רצינו להאמין שנרפאו המתחים הפנימיים וכולנו הפנמנו שעם אחד אנחנו, העומד מול אויב שאינו מבחין בין יהודי ליהודי. למרבה הצער יש המנסים ללבות מחדש את אש המחלוקת, להקצין את ההתבטאויות ולהעזיר את הרחובות. המוני העם מביטים בנעשה בתדהמה ובתסכול ושואלים מה אפשר לעשות.

בימים כאלה טוב לחזור

אל נר האחדות שהניף הרבי מליובאוויטש בימים מתוחים לא פחות. הרבי החל את הנהגתו כאשר המתחים בין חלקי העם היו בשיאם. מטעני הכעס בין הציבורים היו גדולים ונפיצים. רבים חשבו שאין שום דרך לגשר על הפערים.

אבל הרבי הציע נקודת מבט שונה. לא להביט אל החיצוניות אלא אל הפנימיות. הדימוי החיצוני אכן יוצר פער שלכאורה קשה לאחותו. ההבדלים בתפיסות העולם ובאורחות החיים נדמים לתהום הפעורה בינינו. אבל אם נקלף את השכבות החיצוניות נגלה נקודה פנימית המחברת את כולנו.

אוצרות של טוב

עלינו להביט אל הנשמה שבכל יהודי. גם מי שחזותו החיצונית קשוחה ודוקרנית, הוא רך ועדין בתוך-ותוכו. גם מי שבו לכל עניין של אמונה, מאמין בתוך ליבו. גם מי שנראה רע-מעללים, יש בו נשמה אלוקית, חלק אלוה ממעל. הנקודה הפנימית הזאת היא האמת שלנו, לא המעטה החיצוני.

הגל העכור שהתפרץ עכשיו אינו משקף את מי שהננו באמת. הוא מופעל עלידי גורמים מסוימים, והוא יחלוף, ובמהרה יתברר כי המאחד רב מהמפריד. אל לנו להיגרר אחר השיח המתלהם והבוטה. אנחנו עם אחד, שיש בו אוצרות של אהבה וטוב לב, נתינה ועזרה לזולת. היהלום הפנימי מתכסה לפעמים אבק,

אבל מתחת לאבק מסתתר היהלום הבוהק.

אין פירוש הדבר שעלינו לוותר על עמדותינו. הרבי עמד על עקרונותיו ולא סטה מהם כמלוא נימה. ועם זה קיבל באהבה ובמאור פנים גם מי שהחזיקו בדעות מנוגדות לחלוטין לשלו. הוא הפריד בין דעותיו ומעשיו של האדם לבין האיש עצמו.

הרבי לימד אותנו להשתמש בשפה נקייה. לא רק להימנע ממילות גנאי, אלא אפילו להתרחק מביטויים בעלי משמעות שלילית. הרבי נהג לומר 'הפך הברכה', 'הפך הטוב', 'הפך החיים'; כדי שלא לתת למילים שליליות שום מציאות, אפילו לא בדיבור.

יום זכאי

ביום שישי, י"א בניסן, נציין את היום שבו ירדה לעולם נשמתו הקדושה של הרבי, לפני מאה ועשרים ושתיים שנה. זה יום זכאי, יום שמחה והתעוררות, יום הודיה לקב"ה. זה יום שבו ראוי לכל אחד ואחד לעורר את הזיכרון על המגע האישי שהיה לו עם הרבי, ולהתחזק בלימוד תורתו ובהליכה באורחותיו.

הבה נשאף לפתוח בחיינו דף חדש של אהבת ישראל, חיפוש מעלותיו של הזולת, מציאת המכנה המשותף המאחד אותנו. מתוך גישה זו נגיע הרבה יותר מהר לפתרונות בשאלות החשובות בחיינו, ונחגוג חירות אמיתית לא רק בפסח אלא כל השנה כולה.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:31	18:53	18:43	18:52	18:49	19:22
19:49	19:51	19:51	19:50	19:47	20:24

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להרוגש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

מה הוכיחה מלחמת הבכורים?

כמה וכמה טעמים ניתנו לקריאת השבת 'שבת הגדול'. אדמו"ר הזקן כותב (שולחן ערוך אורח חיים סימן תל) שהטעם הוא "לפי שנעשה בו נס גדול... וזהו שנאמר 'למכה מצרים בכוריהם'".

לכאורה, יש טעם מתבקש יותר – שבשבת זו קיימו בני ישראל את הציווי "מִשְׁכּוֹ וְקָחוּ לָכֶם" – "משכו ידיכם מעבודה זרה וקחו לכם צאן של מצווה" (מכילתא). בני ישראל עשו מהפך רוחני מן הקצה אל הקצה, מעבודת אלילים למסירת נפש על עבודת ה', שאותה הביעו בלקיחת הטלה, האליל המצרי, לשם קרבן.

הכול התחיל בטלה

זאת ועוד: גם לטעם שמביא רבנו הזקן, לקיחת הטלה הייתה הגורם הראשון שהוביל לנס של "למכה מצרים בכוריהם". לקיחת הטלה גרמה למצרים לשאול את בני ישראל לפשר הדבר, והם

השיבו שבכוונתם להקריבו לה' וכך יינצלו ממכת בכורות שתונחת על המצרים. כשהבכורים שמעו זאת, הלכו לדרוש מאבותיהם ומפרעה לשחרר את בני ישראל; וכשסירב, עשו עימם מלחמה.

ובעיקר יש להבין, שהלוא מסירת הנפש של אבותינו במצרים היא בבחינת לימוד בעבורנו. איזה לקח יש ב"למכה מצרים בכוריהם"? על כן בהכרח לומר שיש מעלה ב"למכה מצרים בכוריהם" על מסירת הנפש שבעצם לקיחת הטלה.

תכלית הירידה לעולם

ביציאת מצרים החל תהליך הגיור של עם ישראל, שהושלם במתן תורה. עבודת ה' של יהודי נחלקת לשני תחומים – עבודה עצמית והשפעה על העולם.

שאיפתו של האדם היא להתעלות ולדבוק בקב"ה ככל יכולתו. אבל האם זו תכלית ירידת הנשמה לעולם הזה? האם לשם כך ירדה "מאיגרא רמא לבירא עמיקתא"? ירידת הנשמה אינה בעבור עצמה, אלא כל התכלית היא להאיר את החושך של העולם, שגם הדרגות התחתונות

ביותר של העולם יספגו את אור הקדושה.

שבירת ה'קליפה'

בנקודה זו טמונה המעלה של נס "למכה מצרים בכוריהם" על מסירת הנפש של בני ישראל. מסירת נפש היא ביטוי נאצל של דבקות בקב"ה – האדם מוכן להקריב את חייו ובלבד להיות דבק בקב"ה; ועדיין הדבקות הזאת אינה מגיעה לרמת דבקותה של הנשמה בקב"ה קודם ירידתה לגוף הגשמי.

אבל הנס של "למכה מצרים בכוריהם" ממחיש את השפעת הקדושה על העולם הגשמי עצמו, עד שהיא חודרת ל'קליפה' הקשה ביותר – בכורי מצרים, התוקף והעוצמה של מצרים. כאשר בכורי מצרים עצמם יוצאים למלחמה נגד אבותיהם ונגד פרעה בתביעה לשחרר את בני ישראל, זה 'נס גדול', שמבטא את תכלית הכוונה של הבריאה – להחדיר את אור הקדושה עד הרבדים התחתונים ביותר של העולם הזה הגשמי.

(תורת מנחם, כרך עב, עמ' 58)

אמרת השבוע

מפתחות לשישה ימים

בשנים הראשונות לנשיאות הרבי מליובאוויטש היה בא מדי פעם בפעם להתוועדויות יהודי ממוצא איטלקי, שחנותו הייתה פתוחה בשבת.

בכמה וכמה הזדמנויות דיבר עימו הרבי בשפתו, איטלקית, על הצורך שחנותו תהיה סגורה בשבתות ובמועדי ישראל, אך היהודי התקשה לעמוד בניסיון.

פעם אחת הודיע היהודי לרבי שהחליט לשמור שבת, ובאומרו זאת מסר לו את מפתחות החנות וקרא: "המפתחות והחנות שלך". ואמר: "אני מוסר לך את המפתחות לשישה ימים בלבד"... מאז הקפיד האיש לשמור שבת.

פסח

מן המעיין

לא בורחים בלילה

"ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בוקר" (שמות יב, כב). יציאת מצרים היא סמל לשחרור וחופש לכל העייתים ולכל הדורות, שכן "אנכי ה' אלוקיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים". על כן לא ייתכן שיציאת בני ישראל ממצרים תהיה בלילה ויהיו נראים כבורחים.

(צדוק המור)

לדעת לאן לקפוץ

"ופסח ה'" (שמות יב, כג). רש"י מפרש: "ופסח ודילג". לכאורה מאחר ש'פסח' פירושו קפיצה, מה מוסיף עוד ב'ודילג'? אלא שבשעה שאדם קופץ עליו לדעת מאין הוא קופץ ולאן הוא קופץ, ורק אחרי הקפיצה הוא יכול לדעת אם קפיצתו הייתה למקום הראוי. הרי שאחרי ה'ופסח' עדיין צריך להיות 'ודילג'.

(ספר המאמרים תש"י)

הכול ייגאלו

היציאה ממצרים בחוזק יד הייתה מכוונת לא רק כלפי פרעה, אלא גם כלפי ישראל. כי היו שהעדיפו להישאר במצרים, והקב"ה הוציאם על כורחם. וכשם שביציאת מצרים הוציא ה' את ישראל נגד רצונם, כן יהיה גם בימינו – הקב"ה יוציא כל יהודי מ'מצרים', גם נגד רצונם של הרוצים להישאר שם.

(הרבי מליובאוויטש)

ההתחלה – בחיפזון

"ואכלתם אותו בחיפזון פסח הוא לה" (שמות יב, א). ראשית כניסת האדם לעבודת ה' צריכה להיות בחיפזון, כפסח מצרים שנאכל בחיפזון, לפי שבהתחלה, כשאדם מנתק עצמו מכל תאוות העולם הזה שהוא מקושר איתן, צריך הוא לשמור את הרגע שמתעורר בו רצון ה' ולמהר לצאת מן התאוות. אחר-כך, מכיוון שכבר נכנס לעבודת ה', ילך במתינות, כמו פסח דורות.

(רבי צדוק הכהן מליובלין)

גאולה רוחנית

"וחגותם אותו חג לה' לדורותיכם, חוקת עולם תחגוהו" (שמות יב, יד). הרואה את יציאת מצרים כיציאה גופנית בלבד מעבודת לחירות, ישאל: מה לשמחה זו עכשיו? אבל הרואה בה יציאה רוחנית מטומאה לקדושה, יחוג את החג בכל דור ודור. אם "וחגותם אותו חג לה'" – כי אז "חוקת עולם תחגוהו".

(רבי מאיר שמחה מדווינסק)

מצווה שהוחמצה

"ושמרתם את המצות" (שמות יב, יז). "כדרך שאין מחמיצים את המצה כך אין מחמיצים את המצווה" (מכילתא). כשם שמצה שהחמיצה לא זו בלבד שאין באכילתה מצווה, אלא האדם גם חייב כרת באכילתה, כך מצווה שהוחמצה עונשה חמור.

(רבי פינחס מקוריץ)

יום בשבוע	ש"ק י"ב פסח	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרק ליום	הל' תפילה וברכת כהנים פרק יא"י	הל' תפילין מזוזה וס"ת פרק א	פרק יד	פרק ה"ז	פרק ח"י	הל' ציצית פרק א"י	הל' ברכות פרק א"ז
פרק א' ליום	הל' כלאים פרק ט	פרק י	הל' מתנות עניים פרק א	פרק ב	פרק ג	פרק ד	פרק ה

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
כתקנת הרבי מליובאוויטש

שילוב הגאולות

גאולה ראשונה ואחרונה. ארבע גלויות גלה עם ישראל, אך יש קשר מיוחד בין הגלות הראשונה, גלות מצרים, לגלות האחרונה, ובין הגאולה הראשונה ממצרים לגאולה הקרובה. הגאולה ממצרים והגאולה הקרובה הן חטיבה אחת, שלמות אחת – גאולת מצרים היא ההתחלה, והגאולה הקרובה היא סיומו של התהליך כולו. לכן נאמר (מיכה ז, טו) "פִּימִי צִאתָךְ מִצְרָיִם אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת", וכמוֹכֵן אִמְרוּ חַז"ל (שמות רבה ב, ד): "גואל ראשון הוא גואל אחרון", כי זו שלמות אחת.

מן המשותף לשתי הגאולות: שלא כגאולות מבבל, מפרס ומדי ומיוון – שגם אחרי הגאולה היו יהודים שנשארו בגלות – בגאולת מצרים לא נשארו אפילו יהודי אחד במצרים. כך יהיה גם בגאולה העתידה – כל היהודים ייגאלו. עוד דבר משותף הוא הדגש על גאולה של הציבור כגוף אחד, ולא של יחידים: ממצרים יצאו בני ישראל כשהם "צבאות ה'", ועל הגאולה העתידה נאמר: "קָהָל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ הֵנָּה" – גאולה של ציבור וקהל.

שתי הגאולות הללו שלובות זו בזו: בגאולת מצרים נאמר (בראשית מו, ד) "וְאֶנְכִּי אֶעֱלֶךָ גַּם עִלָּה" – שתי עליות, האחת כנגד הגאולה ממצרים והאחת כנגד הגאולה העתידה. כאן רואים כיצד מרומזת הגאולה העתידה גם בגאולת מצרים. וכמוֹכֵן אִמְרוּ חַז"ל שגם בימות המשיח יזכירו את יציאת מצרים, שכן יש מעלה מיוחדת באופן הגאולה ממצרים אף על הגאולה העתידה. בגאולה העתידה יהיה שילוב של המעלות שבכל אחת ואחת מהגאולות הללו, ולכן הגאולה הזאת תהיה אמיתית ושלמה.

טעימה מהרמב"ם

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

מתי חוגגים 'שמחת תורה'

"המנהג הפשוט בכל ישראל שמשלימין את התורה בשנה אחת... ויש מי שמשלים את התורה בשלוש שנים, ואינו מנהג פשוט" (הלכות תפילה יגא)

שמחת תורה ביום סיום התורה, אחת לשלוש (או שלוש וחצי) שנים.

רבי אברהם בן הרמב"ם מעיד כי במצרים היה בית כנסת שקראו בו 'פרשיות' ובית כנסת שקראו בו 'סדרים'. אך קריאת ה'סדרים' לא הייתה נפוצה, וברכות השנים פסקה לגמרי.

גם בלימוד הרמב"ם היומי, הציע הרבי מליובאוויטש שני מסלולים: שלושה פרקים ליום, כדי לסיים את הרמב"ם בתוך כשנה; ופרק אחד ליום, כדי לסיים כל שלוש שנים. וציין כי לימוד שלושה פרקים אמור להיות המנהג הפשוט, כמו 'המנהג הפשוט' לסיים את התורה בשנה אחת.

משה רבנו תיקן את קריאת התורה, אך לא תיקן את חלוקת הפרשיות. במרוצת השנים נוצרו שני מנהגים: מנהג בבל, כבימינו, לחלק את התורה לפרשיות, ולסיימן בשנה אחת; ומנהג ארץ ישראל, לחלק את התורה ל'סדרים', קצרים מהפרשיות, ולסיימם אחת לשלוש שנים.

מנהג ארץ ישראל מוזכר בגמרא (מגילה כט, ב): "לבני מערבא, דמסקא לאורייתא בתלת שנין". ב'ספר החילוקים' מתקופת הגאונים מופיע מנהג שלישי, לסיים את התורה כל שלוש שנים וחצי: "אנשי מזרח (בבל) עושין שמחת תורה בכל שנה, ובני ארץ ישראל לג' שנים ומחצה". חג שמחת תורה היה קבוע בשמיני עצרת לבני בבל בלבד, ואילו בני ארץ ישראל היו חוגגים

סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפנטה הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181
להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

חול המועד פסח תשפ"ד

ישי רינו

בנייני האומה ירושלים

חמישי ב' חזה"מ	שישי צהריים ב' חזה"מ	מוצ'ש ד' חזה"מ
25.4	26.4	27.4
לקהל הרחב	מופע גברים	מופע נשים

אורח מיוחד ביני לנדא

TICKCHACK.CO.IL • GLATTICKET.CO.IL • *6565

מרשם למיץ תפוזים

הזריק לו זריקה.

הרבי פתח את מגירת שולחנו, שבה נחו שטרות כסף ממדינות שונות. הרבי משמש בהם ואמר: "מכיוון שאנחנו בני-אדם שאינם נוהגים בניסים שלמעלה מן הטבע, ואצלנו הכול צריך להיות בדרך הטבע, לכן תיגש מחר שוב לד"ר זליגסון והוא יאמר לך מה לעשות עד הנסיעה ומה לעשות הלאה, וזה יעבור".

ישראל יצא מה'יחידות' בהרגשה טובה: "הבנתו שאני בריא". למחרת הלך שנית לד"ר זליגסון ומסר לו את דברי הרבי.

הרופא שאל שאלה אחת: "הרבי שלח אותך לראות רופא ולכן באת אליי, או שהרבי נקב בשמי ואמר 'דוקטור זליגסון'?"

ישראל השיב שהרבי אמר בפירוש שייגש לד"ר זליגסון. "האם אתה בטוח בכך?", וידא הרופא שנית. ישראל השיב בחיוב. בכך הסתכמו שאלות הרופא.

הד"ר זליגסון אמר לו: "גש לחנות ברחוב קינגסטון הסמוך וקנה מיץ תפוזים טבעי. אם אין מיץ תפוזים, קנה מיץ אשכוליות טבעי. שתה אותו שלוש פעמים ביום. ומאחר שהרבי אמר שאורה לך מה לעשות אחרי נסיעתך, אתן לך מכתב לרופא בארץ".

ישראל עשה כהוראת הרופא וקנה מיץ תפוזים... בערב עלה למטוס, מתקשה ללכת בשל הכאבים העזים ברגל. ואולם כשנחת המטוס בארץ נעלמו הכאבים כלא היו.

בבואו לבית הוריו בירושלים סיפר

להם על ההסתבכות הרפואית ועל הוראת הרבי אליו. ההורים המודאגים הזמינו בעבורו רופא, וישראל מסר לו את מכתבו של הד"ר זליגסון. הרופא קרא את המכתב פעם ופעמיים ושלוש. "אתה בטוח שרופא כתב את המכתב הזה?", תהה. "בוודאי", השיב ישראל, "זה אחד מגדולי הרופאים בני-יורק..."

"ראיתי על גופי את הניסים שלמעלה מדרך הטבע, שהתלבשו בלבוש כאילו טבעי", מסכם ישראל גליצנשטיין, ששימש לאחר מכן שליח הרבי באילת.

(על-פי 'בשליחות המלך')

להיכנס ל'יחידות', וביום שני עולה לטיסה לארץ, לקראת החתונה ביום חמישי..." מספר ישראל.

על אף מחאותיו הנמרצות של הרופא חתם ישראל על שחרור עצמי וחזר ל-770.

לקראת כניסתו ל'יחידות' הלך לטבול במקווה טהרה, כנהוג. כשיצא מהמקווה תקפו אותו

הרב גליצנשטיין מוסר לרבי את מפתח העיר אילת

הרופא שאל שאלה אחת: "הרבי שלח אותך לראות רופא ולכן באת אליי, או שהרבי נקב בשמי ואמר 'דוקטור זליגסון'?"

כאבים חזקים במיוחד, והוא החליט לגשת לד"ר אברהם זליגסון, רופא מומחה וחסיד נאמן של הרבי. הרופא נבהל למראה הרגל. "זו סכנה נוראה!", אמר לבחור, הזריק לו זריקה, וישראל הלך להמתין לתורו להיכנס ל'יחידות'.

בשעה 23:45 נכנס ל'יחידות' ומסר לרבי את הפתק שהכין. הרבי הביט בו ושאל: "כשעזבת את בית הרפואה, מה הורו לך? לשכב עם הרגל למעלה, עם הרגל למטה, או שאולי אסור לך בכלל לדרוך על הרגל?"

ישראל השיב שהרופא הורה לו לשכב עם הרגל למעלה, ושביקר זה עתה אצל הד"ר זליגסון וזה

הרופא בחן את הרגל הפצועה והבעה חמורה עלתה על פניו: "יש לך זיהום שמתפשט והולך בקצב מדהיג. עליך להתאשפז ולשכב ברגל מורמת שבוע ימים".

ישראל גליצנשטיין נחרד. לא בא בחשבון! בעוד יומיים עליו לטוס בחזרה לארץ לחתונתו שתהיה בסוף השבוע. "אינני נשאר כאן אפילו דקה אחת", אמר לרופא הנדהם.

הרבי מליובאוויטש הכריז על שנת תשל"ו 'שנת החינוך', בקריאה לפעול לחינוך החינוך היהודי ברחבי תבל. לרגל 'שנת החינוך' חרג הרבי ממנהגו הרגיל ויצא להשתתף בתהלוכת הילדים בשדרות איסטון פארקוויי, אף של"ג בעומר חל ביום שלישי. בדרך כלל היה משתתף בתהלוכה רק כשל"ג בעומר חל בימי ראשון, יום השבתון בארה"ב, אבל הפעם השתתף גם בה ונשא דברים לפני הילדים.

בסיום התהלוכה הצטרף ישראל לבחורים שעמלו על פירוק מהיר של הבימה, כדי לפנות את הכביש לרבי, שהיה אמור לנסוע לציון חמיו. במהלך עבודות הפירוק נחת קרש על רגלו הימנית והיא דיממה. הוא טיפל בפציעה בעצמו וקיווה שתחלוף במהרה, ואולם הכאבים הוסיפו ללוותו גם בימים הבאים.

בבוקר חג השבועות, שחל באותה שנה בשישי ושבת, חש כאבים חזקים במיוחד, אך החליט בכל זאת להצטרף לצעדה שנוהגים חסידי חב"ד לעשות

בימי החג לבתי הכנסת ברחבי ניו-יורק, כדי להביא אליהם את שמחת החג.

בדרך חזרה התנפחה הרגל ונעשתה אדומה מאוד. הכאבים היו עזים במיוחד. מייד בצאת השבת והחג ניגש גליצנשטיין לקבל מידו של הרבי 'כוס של ברכה', ונלקח לחדר מיון. מזכירו של הרבי עדכן אותו על כך בתום החלוקה.

כשישראל שמע את קביעת הרופא הודיע לו שהוא מבקש להשתחרר מייד. הרופא היה המום. "לך תסביר לרופא שאני מתחתן השבוע, ומחר אני אמור לקבל מידי הרבי את סידורו, כדי להתפלל בו תפילת מנחה. בערב אני מתעתד

אל תתן לדמי הניהול לאכול את הפנסיה שלך

במוצק כל שנה, 1,500 נוספים לקופת הפרישה שלך, עם תכנית הפנסיה של גפן בסד

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד
ביטוח ופנסיה למנוח וחורג

basad.co.il | בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

אל תאבדו זמן וכסף התקשרו עכשיו:
077.444.7777

החזרי ההלוואות שלכם
גבוהים ומפוזרים?
**איחוד
ההלוואות
לאסוף הכל
להלוואה אחת**

יוסף מנחם עם 41
שנות ניסיון בבנק דיסקונט

שיחת ייעוץ חינם
074.780.2850
יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאית שוטפת

eliko.web.studio

אסיקים
מטבחית מים מתוקים

תתחגשו
החג הזה,
תתרגשו ותתחדש
עם נעם 2!

מקדונית חשמלית

הקדונית הזמנית לחג:
077-2304757

מבית אסיקים שבת

רציתי לשאול

עם הרב שלמה שוורץ
מנהל הפעילות בבית חב"ד חדרה

**אני רוצה מאוד לקרוא בליל הסדר את ההגדה בנחת,
עם ביאורים והרחבות, אבל יש אורחים והם קצרי רוח.**

ושבהמשכו קיבלנו את התורה בהר סיני, הפך אותנו לעם. השנה קל להמחיש את משמעות היציאה ממצרים – זה כמו שהחטופים משתחררים ממנהרות החמאס!

ליל הסדר מבטא את האתגר הגדול המוטל עלינו – "וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ": להעביר את המורשת היהודית לדור הבא. חשוב שהורים יפנימו את חשיבות האתגר, במיוחד בעולם הפתוח של ימינו.

וכמובן העיקר הוא שכל הנוכחים יקיימו את מצוות ליל הסדר – סיפור יציאת מצרים (אמירת ההגדה), שתיית ארבע כוסות, אכילת מצה, אכילת מרור.

כשיש ילדים קטנים אי אפשר להאריך בהגדה יותר מדי, כי אז הם עלולים להירדם ולהפסיד חלק ממצוות הסדר. מוטב להזדרז ולהבטיח ששתו ארבע כוסות, אכלו מצה וכו', ואז אפשר להשמיע רעיונות וסיפורים לשאר המסובים.

הדילמה הזאת קיימת בכל בית שיש בו ילדים ואורחים, ושליחי חב"ד מתמודדים איתה ביתר שאת בסדרים הציבוריים. אתה מכין תכנים יפים, ומגלה לאזנבתך שהקהל כבר ממתין ל"שולחן ערוך"...

צריך לזכור מה המטרה, ולהתאים אליה את מהלך הסדר. עם כל הכבוד, המטרה אינה שאתה, כעורך הסדר, תבוא על סיפוקך. ליל הסדר צריך להיות חוויה עמוקה ומשמעותית למשתתפים, וחייבים לחוש את מידת הקשב שלהם.

אם האורחים הם כמו החכמים שעליהם מספרת ההגדה, אין בעיה לספר ביציאת מצרים כל הלילה, עד שיבואו התלמידים ויאמרו: "רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית". אך מכיוון שבדרך כלל האורחים אינם כאלה, צריך למצוא את שביל הזהב המתאים להם.

המסר המרכזי של ליל הסדר הוא שהלילה הזה, שבו יצאנו ממצרים

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

דיני ערב פסח

**שאלה: מה מותר ומה אסור
לאכול בערב פסח?**

בערך. מותר לאכול מעט פירות וירקות, וכן בשר ודגים, אבל לא לשובע. יין אפשר לשתות מעט, שלא יגרור תאוה לאכול, וכמובן שלא יקלקל את התיאבון.

למנהג הרשב"א, וכן מנהג חב"ד, החל מבוקר ערב פסח ועד אחרי 'כורך' (ובחול"ל – של הסדר השני) נמנעים מלאכול מכל המינים הנכנסים בחרוסת ובמרור.

יש לזכור להכין בערב פסח את הדרוש לסדר: לצלות את ה'זרוע'. האוכלים 'חזרת' ('תריין') למרור, יטחנו אותה במשך היום. יש לבדוק ולנקות היטב את החסה ואת הסלרי (לאוכליו) מחרקים המצויים בהם. יש לטחון ולהכין חרוסת, לפי הנהוג בכל קהילה. ולדאוג ליין (או מיץ ענבים) לארבע כוסות, כשר לפסח, ולכל הנדרש לסעודת יום טוב.

מקורות: ירושלמי פסחים פ"ה ה"א. רבינו ירוחם נתיב ה' ח"ד. טוש"ע ושו"ע אדה"ז סי' תע, תעא, תעג ונ"כ. שלחן מנחם ח"ב, או"ח סי' רכט, רלא. חקרי מנהגים (מהדורת תשע"ד) ח"ג סי' עד.

תשובה: מנהג עתיק בקהילות רבות, שהבכורים הזכרים (לאביהם או לאימם) צמים בערב פסח, עד צאת הכוכבים, זכר לנס שניצלו ממכת בכורות במצרים. למעשה, בדורות האחרונים נהגו בכל הקהילות להשתתף בסעודת מצווה במשך היום, כגון סיום מסכת, ברית מילה, פדיון הבן או סעודת שבע ברכות, ולהפסיק את התענית. יש אחרונים שכתבו, שמכיוון שתענית זו היא 'זכר לנס' בלבד, הרי הסיום והסעודה עצמם הם בבחינת 'זכר לנס'.

מן הדין אסור חז"ל לאכול מבוקר יום זה מצה (ויש נוהגים להימנע מזה שלושים יום לפני פסח, וכן מנהג חב"ד). אכילת 'מצה עשירה' (שנילושה ביין וכדומה, ואין יוצאים בה ידי חובה בליל הסדר, לנוהגים לאוכלה בפסח) מותרת עד השעה 16:00

מחלקת המודעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':
ט' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: בית הדין בירושלים קורא למי שגנב את מי הבאר לבוא ולהתנדות על מעשהו. רב הרפינס מכין כי יד גדעון וחבריו במעשה

הסוד מתגלה

רק לטובה נתפונתם. הנה הגענו, גדעון. אל תירא, כי המשפט לאלקים הוא.

*

הדיין עצמו היה קצר וכאוב. אב בית הדין הבהיר כי אף שכונותיו של גדעון וחבריו היו רצויות, הרי אין לדון אלא מה שעניו רואות, והענינים רואות – מחסור במים. "קטן אתה", פנה הדין אל גדעון שמרר בבכי, "ולכן פטור אתה מתשלומין. מאידך, אינך פטור מללמד את הלכות: טרם כל החלטה חשובה יש לפנות ולשמע מה בפי החכמים! שפך שנינו: עשה לה רב! ואגב, חזקה על החכמים שאינם טומנים ידם בצלחת אלא מתכננים משהו. לא הכל אפשר לגלות..."

צדוק חופר שיחין, זה הממנה על המים, נותר ממרמר וקעוס, וטען כי לא יהיה מנוס מלדרש תשלום מכל המבקש לשתות מממי הבאר הלז, החל ממחר. בית הדין נעתר לבקשתו, בתנאי שיצב ממנה נאמן במקום, ורק הוא ישאב ממי הבאר בעבור המבקשים, לבל יחוש איש במחסור.

וכי יכלו לנחש מי יהיה הראשון שיבוא מחר בבקר לשאב מים מן הבאר...?

למחרת בבקר זרחה השמש בעז על ירושלים, ועמרי, שרגליו הולכוהו בימים האחרונים שוב ושוב לסביבת מחסן העצים, חש כי גרונו יבש ופנה הישר אל באר המים הסמוכה.

"הלוא תדע כי הוראה יצאה מאת הממנה, שמהיום המים ישאבו בתשלום בלבד!", הפתיע אותו יהודי שעמד שם אצל הבאר והחזיק את הדלי בידו.

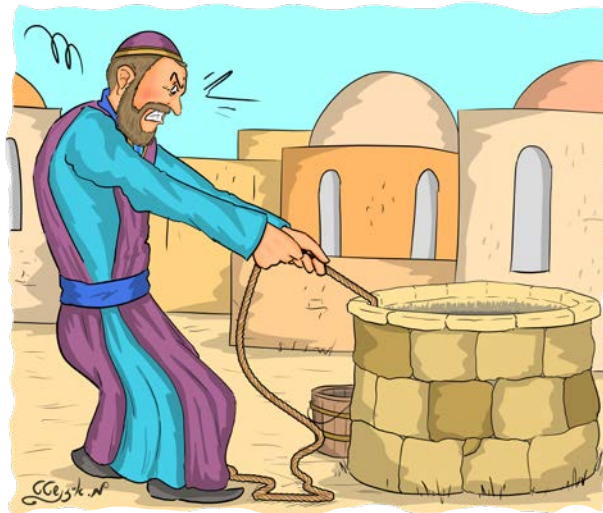
"מה יום ממים?", התפעס עמרי, אך הלה מלא פיו מים ולא ענה. עמרי התמלא פער, חטף מידי הממנה את הדלי והחל לשלשו בעזרת החבל למעמקי הבאר. להפתעתו לא הגיע הכלי עד המים. מוזר! הוא הוריד עוד ועוד ורק לקראת סוף החבל, חש כי הגיע אל המים. "לאן נעלמו כל המים?", רטן בזעף והחל למשה, ואז, בעודו מזיע מן המאמץ, ננעצו עיניו מבלי משים במחסן העצים הסמוך.

המשך יבוא

"שתיקה כהודאה, גדעון", לטף המלמד את ראשו המרכן של גדעון, שעדיין לא פצה את פיו. "הרשה לי לנחש כי אתה וחברך רוקנתם באין רואים את מי הבאר והרטבתם את עצי המחסן, כדי להציל את ירושלים. נכון, גדעון?"

גדעון הנהן בראשו, ואז התפרצו המלים מפיו בסערת נפש: "וכי מה יעשו אנשי ירושלים ללא עצים בקרה? הן יקפאו למות חלילה!"

"צודק הנך", הגיב רב הרפינס, וגדעון הרים את עיניו ונעץ בו מבט מפתע. המלמד אפוא בצד שלו הנהו! ורב הרפינס המשיך בנחת: "אלא ששאלה נוספת יש כאן: מה יעשו אנשי ירושלים בלי מים לשתייה? החשבת על זה, גדעון?"

גדעון נאלם דם.

"עכשו אין בררה", המשיך המלמד בתוכחה, "ועליך לעמד לפני בית הדין ולהסביר כי כונתך היתה רצויה. גם אני אבוא עמך", מהר רב הרפינס להוסיף, כשראה עד כמה הילד מבהל, "ואעיד ואמר, כי גם אם גדול אתה בפתה, עדין קטן אתה ואינך מחייב במצוות".

"הגס הגדול הוא", שח רב הרפינס באוני תלמידו, בדרך לבית הדין, "שהבריונים עדין לא שמעו על החסר במים בבאר הזו. מפני שברגע שראיתי את אגרת בית הדין מיד לקחתיה ושמרתיה עמי, לבל תופץ ברבים".

רב הרפינס שם לב שגדעון רועד ממש, והוא חבק את כתפו. "השם יראה ללכב. יודע האלקים כי

דבר התורה שלי

תקון המצרע

התורה מצוה על המצרע לשבת בביתו מחוץ למחנה. חכמינו זכרונם לברכה מסבירים שהצרת היא ענש על חטא לשון הרע.

בשם 'מצרע' מרמז החטא שבגללו האיש נענש בצרעת: 'מצרע' – 'מוציא רע'. לשון הרע יוצר מריבה וסכסוך, ואלו הקדושה היא אחדות והתלבדות. מי שגורם לפרוד ולמחלוקת בין אנשים – צריה לצאת ממחנה ישראל, שבו שורה הקדושה, ולשבת בחוץ.

פיצד יכול המצרע להטהר? תחלה כתוב בפרשה: "והובא אל הכהן". יש כאן הדגשה: "והובא", לא 'בוא'; כאלו מביאים אותו בכוח. זה רמז שאפילו אם המצרע עדין איננו מתחרט ואינו רוצה לתקן את מעשיו – בסופו של דבר לא תהיה לו בררה וגם הוא ישוב בתשובה.

אלא שאחר כך כתוב "ויצא הכהן אל מחוץ למחנה". קדם נאמר שהמצרע "הובא אל הכהן", ועכשו כתוב שהכהן יוצא אל המצרע!

אלא שיש כאן שני שלבים בתקון חטאו של המצרע. אכן, הקדוש-ברוך הוא מבטיח שיעזור את לבו של כל יהודי ויחזיר אותו, אפילו על כרחו, אל הקדושה. ועדין הבוור רוצה שהתשובה תבוא מן היהודי עצמו, מהלב שלו.

לכן בתחלה יהיה "והובא אל הכהן" – מן השמים יעזרו את לב היהודי להרגיש צמאון עצום לקדושה. אור אלוקי עצמתי יטוף אותו וימשה אותו לשוב אל הבוור, בלי שתהיה לו יכולת להתנגד.

אבל אחר כך הקדוש-ברוך הוא יצמצם את אורו האין-סופי למדת ההכנה והרגשות של היהודי, כדי שהוא יבין וירגיש מעצמו את קרבת ה', ואז יצא לחזר בתשובה לא מפני שמושכים אותו מלמעלה, אלא מעצמו ומרצונו.

(על פי לקוטי שיחות, כרך ז, עמ' 100)

מה רבו מעשיך ה'

צפור דרור

בתהליך טהרתו של המצרע עליו להביא בין השאר "שתי צפרים חיות טהורות", לשחט אחת מהן ואת השנייה לשלח לחפשי. המשנה אומרת: "מביא שתי צפורים דרור".

המפרשים חלוקים בדעותיהם אם הכוונה לצפור ששמה 'דרור' או לצפורים שחיות בחפש (דרור). בין קה ובין קה זו ההזדמנות לספר על הדרור.

היא נפוצה מאוד ונמצאת בכל מקום. קטנה, קופצנית וציצנית. כשמה כן היא, צפור דרור אוהבת חפש וממש לא מתאים לה לחיות בכלוב.

יש כמה וכמה סוגי דרורים, ובארצנו אפשר לראות ארבעה. שלושה מהם – דרור הבית, דרור ספרדי ודרור הנדן – חיים בארץ בקביעות, והסוג הרביעי, דרור ההרים, מזדמן לכאן לעתים בחדשי החורף.

לדרור מקור קטן, המתאים ללקוט זרעונים. זה מזונה של הצפור בטבע. ברבות השנים למדו הדרורים שכדאי לחיות לצד בני האדם וללקט פרוגי מזון הנופלים סביבם. כך נעשו הדרורים חלק מהנוף שבו חיים בני אדם.

הבורא חנן את הדרורים ב'חוש עסקי' מפתח: הן עוקבות אחרי אנשים שאוכלים מזון מחוץ לחנויות מזון, ומחכות לרגע שיפלו מהם פרוגים על הארץ.

את הקן הדרור בונה בסדקי בנינים, בעצים ובשיחים. שני ההורים דוגרים על הביצים. כעבר כשבועיים בוקעים הגוזלים, ובעוד קצת יותר משלושה שבועות – יפרחו מהקן.

והאם הבנתם שבשנים האחרונות אכלוסית הדרורים מתמעטת? אשמה בקה צפור פולשת, מינה הדית שמה (צפור שחורה-חומה בעלת מקור צהוב). היא גדולה מהדרור, תוקפנית למדי, ומשתלטת על אזורי הקנן של הדרורים.

32

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: אחמד, האפנדי הקשוב, מאזין בקשב לבקשת ראש הקהל, ולהפתעת כלם נענה בחיוב מיד. לאחר מכן הוא מבקש לשוחח עם הרב הקדוש ביחידות

הכשר: יבוא

גם ילדים צריכים לקיים את מצוות ליל הסדר. בסוף הסעודה אוכלים את האפיקומן, ואם רוצים לשתות, צריכים לשתות קדם לכן, כי אחרי האפיקומן שותים רק את שתי הכוסות האחרונות ולא שום דבר אחר.

הלכה בשבוע

מפגש ברחוב ב"א ניסן

פגישה אקראית
עם יהודי בבית
שמש, ביום
הולדתו של הרבי
מליובאוויטש,
לפני 11 שנים,
הולידה תפנית
מרגשת ומשמחת

"אולי תרצה להעביר את השמות?".
הרב שוורץ וחנן כהן

לא יכול לעזוב. הסדרנים כבר דוחקים
בי לצאת החוצה, ואני בוכה בכי בלתי-נשלט
ולוחש: רבי, איך אני יכול לעזוב באמצע
הבקשות של אישה יהודייה שבורת לב...

קרן אור. שנה לאחר מכן, בערב ג' בתמוז
תשע"ה, חנן ורעייתו שוב מסרו לידי מכתב
לרבי. הפעם היה המכתב בעל אופי שונה
לגמרי... הבקשות עכשיו היו ללידה קלה,
בלי צער ועוגמת נפש.

צהלה בשכונה. בח"י באלול תשע"ה
עברה בשכונה הבשורה: מזל טוב! לזוג
היקר נולד בן מתוק, בריא ושלם! האב בן
54 והיולדת בת 48. יום הברית היה מרגש
במיוחד. כל האזור נהפך לאולם שמחות ענק.
כולם-כולם מודים לקב"ה על הנס הגדול
שהתרחש בעקבות התפילה בציון הרבי.
ויקרא שמו בישראל: מיכאל-שמעון-נתן.

נס אלוקי. האם סיפרה לנו השבוע
שבמרוצת השנים עשו מאמצים רבים ולא
הפסיקו להתפלל. "מייד כשהתברנו לרבי,
כתבנו את המכתב ושלחנו אותו לציון, ראינו
והרגשנו שהדברים מתחילים לזוז. כשהילד
נולד, היא מוסיפה, "הרופאים היו מופתעים
לגמרי שהילד בריא ושהכול עבר כשורה. זה
היה פשוט נס אלוקי! אין שום מילה אחרת
לתאר את זה!".

ילד שהוא נס אלוקי. חנן ובנו

שפגש ברחוב. שמחתי לראותו שוב. הוא
שאל אם רעייתו, יעל, תוכל לסעוד אצלנו
בראש השנה, מאחר שהוא נוסע לחג לאומן.
אמרתי לו שבת חב"ד הוא בית לכל יהודי
ובוודאי נשמח לארח את רעייתו לסעודות
החג. מכאן ואילך שמרנו על קשר רציף יותר.

שלושה עמודים. חלפה כמעט עוד
שנה, ולקראת ג' בתמוז תשע"ד הודעתי להם
שאני נוסע לרבי. חנן ורעייתו ביקשו להעביר
דרכי מכתב לקוראו בציון. זה היה מכתב של
שלושה עמודים, שבו גוללו בני הזוג את כל
התלאות שעברו עליהם בשנים האחרונות.

המכתב. ביום ההילולא המקום עמוס
מאוד, והכניסה לציון מתאפשרת לשתי
דקות בלבד. את המכתבים שמסרו לי אנשי
הקהילה וכמו-כן את המכתבים האישיים שלי
ושל בני משפחתי קראתי מחוץ לציון, ורק
את המכתב של חנן ורעייתו החלטתי לקרוא
בפנים בשניות היקרות שבהן אזכה להיכנס
פנימה.

דמעות. כשנכנסתי לציון והתחלתי לקרוא
את המכתב, נחנקתי מדמעות. האישה כתבה
מדם ליבה את כאבה על שלא זכו בילדים.
היא כתבה לרבי כבת הכותבת לאביה,
בפשטות ובאמונה זכה וטהורה. "רבי, אני
מוסרת את המכתב לשליח הנאמן שלך
ונקווה שהוא גם יהיה השליח לבשר לנו
בשורות טובות..."

תעודת זהות. הרב יעקב-יהודה שוורץ,
בן 34, מנהל בית חב"ד בשכונת חפציבה
בבית שמש. גדל בקהילות כלל-חסידיות
בירושלים, ולימים התחבר לתורת חב"ד
ונעשה שליח בשכונת מגוריו. בתוך פעולותיו
להפצת החסידות הוא מנהל מערך שיעורים,
באמצעות מערכת טלפונית, 'נשמתא',
ואלפים מאזינים לה.

י"א בניסן תשע"ג. לפני 11 שנים, ביום
הולדתו של הרבי מליובאוויטש, פגשתי
ברחוב בשכונה שלנו יהודי מבוגר, חנן כהן
שמו, חסיד ברסלב. שוחחנו מעט, והבנתי
שאין לו ילדים. אמרתי לו בטבעיות: "חנן,
היום יום הולדתו של הרבי, אולי תרצה
להעביר את שמך ושם רעייתך ואשלח אותם
לציון הקדוש? הבה נתפלל ונקווה שתזכו
להיוושע".

אכפתיות. חנן הביט בי ושאל: "אתה
חב"דניק? אתה נראה כמו חסיד בעלז או
ויז'ניץ?..." אמרתי לו: "כן, זכיתי להיות חסיד
חב"ד". חנן הודה לי מאוד על שאני חושב
עליו, אף שלא הייתה לנו היכרות אישית
קודם לכן, ונתן לי את השמות שלו ושל
רעייתו.

הקשר מתהדק. בערב ראש השנה
תשע"ד, חצי שנה אחרי אותו מפגש, חנן
נכנס לבית הכנסת וניסה לברר מי החב"דניק

מרגישים חג
באושר עד

פסח כשר ושמח עם...
אושר עד

